

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Încep la 1 și 15 ale fiecărui luni și se plătesc tot-d'una înainte
 În București la Casa Administrației
 la județe și străinătate prin mandate postale
 Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
 Sase luni . . . 15 „ „ 25 „
 Trei luni . . . 8 „ „ 13 „
 Un număr în străinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOAIAZĂ

REDACTIA

No. 3 — STRADA CLEMEŢEI — No. 3

NUMĂRUL 10 BANI

ANUNCIERILE

În București și județe se primesc numai în
 Administrația
 în străinătate, direct la administrație și la
 toate oficiile de publicitate
 Anunțuri la pag. IV 0.30 b. linia
 „ „ „ III 2.— lei „
 „ „ „ II 3.— „ „
 Inserțiile și reclamele 3 lei rindul

Un număr vechi 30 bani

ADMINISTRAȚIA

No. 3. — STRADA CLEMEŢEI — No. 3

EPOCA

TELEFON

Isprăvile d-lui Ionel Brătianu

Atunci și acum

Era o vreme când, mindri de prestigiul nostru în afară, mulțumiți cu o politică ce poruncește respectul tuturor, destul de liniștiți cu mersul treburilor noastre interne, în cit să mai avem prisos de activitate pentru tot ce poate interesa întreg neamul românesc, se simțea că: cauza rominismului e pretutindeni în creștere.

Atunci Macedonia se acoperea cu școli, se înființa consulatul din Bitolia, după 20 de ani de așteptare. În Ungaria toți Rominii erau volnici la lupta frățeste la o laltă, ferți de ori-ce gând de dezbinare, pentru revendicarea drepturilor lor. Din toată Europa primeam semne de simpatie. Majoritatea parlamentului italian iscălea o moțiune de simpatie și admirație pentru Romini. Sinceritatea avântului nostru patriotic, de care nu dedusem încă nimănui prilej a se îndoi, creștea încă însemnătatea în afară a Statului nostru.

Prestigiul țării era așa de sus, în cât toți Rominii fie din Regat fie din afară, simțeau într'înșii un sentiment de mândrie și erau cuprinși de o încredere nemărginită în puterea de viață a rasei noastre.

Coroana României devenise farul luminos, spre care se îndreptau privirile a tuturor celor ce grăseseromânește.

Și această însemnătate o dedeau Statului nostru nu numai simpatia Rominiilor, ci o consfințeau și faptele guvernelor streine.

Dacă în vre-un colț al lumii locuit de Romini, se naștea vre-o cestiune iritantă, și dacă vre-un interes mai de capetenie al politicii europene, cerea ca învrăjbirile dintre naționalități să se potolească, Suveranitățile străine știa că se pot adresa înțelepciunii și lealității Regelui Carol, spre a curma, cu un singur cuvânt din parte-i, acele greutăți, în folosul unei cauze superioare.

Așa era pînă acum doi ani. De atunci am văzut vrajba sădită în inimile luptătorilor de peste munte, de către niște mizerabili speculanți ai sentimentului național. Am văzut pe efortii macedoneni amenințați cu expulzarea de pe teritoriul României. Am văzut școlile închizându-se în Macedonia și profesorii romini pribegind cerșetori, prin străzile Capitalei. Simpatiile cștigate în afară s'au stins. Prietenii pe cari ni le atrăseser patrioismul nostru plin de avânt, au dispărut în fața priveriiștii degustătoare a speculării sentimentului național, prefăcut în unealtă de căpătuire a unui partid de traficantși și de gheșeftari.

Cit pentru puterile streine, ele nu mai au ce cere de la noi, într-un cit totul a fost sacrificat și distrus de partidul liberal.

Dar influența noastră, redusă în limitele hotarelor noastre, n'a fost nici aci ferită de toate neajunsurile ce pot atinge demnitatea unui popor.

Sucele de la Iași și umilintele notei austro-ruse, dovedesc că chiar în afară, îndatoririle făcute de d. Sturdza sunt prețuite ca serviciile unui slugoi...

Și, în fața tuturor acestor pagube pentru țară, ni se mai cere nouă, cari am fost tratați de trădători și nemernici, să nu ne pierdem cum-

pătul și să îndurăm toate în liniște!

Se înșeală însă amar domnii liberali, dacă socotesc că vor căpăta crutare prin sfaturile lor de moderațiune, ce nu se potrivesc în gura scandalagiilor de eri în cestia națională.

Un singur lucru ne impune oarecare rezervă: e temerea ca nu cumva prin asprimea măsurilor ce trebuie să le aplicăm (căci ar fi o pildă nenorocită dacă nu și-ar primi pedeapsa cuvenită) să fim semuiți cit de departe cu liberalii și să-și poată închii cine-va, că aceleași intențiuni și cugetări ne animă pe noi ca și pe dișșii.

În această privință nemărginita lor ticaloșie le vine, într-un cit-va, în ajutor.

Nu e posibil un guvern, în țara noastră, care să ne zică: să lăsăm pe Maghiari să maghiarizeze în pace pe Rominii din Ungaria.

D. Sturdza.

O DIMISIE

Voința Națională, printr'o notiță publicată la rubrica informațiilor, ne a spus că înlocuirea d-lui Bengescu, de la legătuina noastră din Bruxelles, se dăorește numai demisiiei repetate a d-sale.

Ne pare bine că forma notiței publicată în Voința lasă să se vadă că guvernul nu a avut nici un motiv de plîngere în contra d-lui Bengescu.

Rămîne acum ca noi să dovedim că demisiunea d-lui Bengescu a fost motivată de faptul că d-sa nu s'a pretat să fie tratat ca un ori-care Trandafir Djuwara.

Nu trebuie să ne temem să vorbim de cestiunea Rominiilor din Ungaria, pentru că dacă ne-am teme, ce ar mai însemna România? N'ar mai însemna nimic; ar fi o țară aservită.

D. Sturdza.

LAMURIRE NECESARA

Un articol de eri din Voința Națională ne silește a reveni spre a preciza în teorie o cestiune ce poate avea, la un moment dat, o aplicație practică.

Voința Națională are îndrăzneala să susție că manifestațiunile pe cari le-a patronat altă dată erau perfect legale.

O atare afirmație publicată într-un organ al guvernului, are o deosebită însemnătate. Și fiind că teoriile Voinței sunt foarte interesante, cerem organului guvernului să precizeze și să răspundă la următoarea întrebare:

Este admisibil ca niște studenți, cari nu au cetățenia română și, de și Romini, nu se bucură de drepturi cetățenești, să facă împreună cu cetățeni ai Capitalei, procesiuni pe străde în contra ordonanțelor poliției și să mcargă să manifesteze la Statu lui Mihai-Viteazul.

De-o-cam-dată ne mărginim la această întrebare.

Sperăm că Voința ne va da un răspuns, care are pentru noi o îndoită însemnătate.

Dacă Voința va spune că asemenea manifestațiuni sunt licite, atunci să se știe de toți că se pot organiza manifestații de felul acesta și că se poate uza de acest drept nu numai cind conservatorii sunt la putere.

Dacă din potrivă, Voința reneagă azi teoriile, grație cărora sprijinea altă dată acele manifestații, vom ști ce să facem altă-dată cu patronii săi, cind îi vom prinde în asemenea învâlmășeli.

Am schimbat relațiunile de vasalitate cu Turcia, în relațiunile de vasalitate cu Ungaria.

D. Sturdza.

Isprăvile d-lui Ionel Brătianu

Linia Galați-Rotterdam. — Inaugurarea. — Linie românească.

Linia Galați-Rotterdam

Vom începe prin a scinda chestiunea liniei Galați-Rotterdam în două părți caracteristice și foarte distincte. Prima parte este aceea a ridicolului cu care s'a acoperit ministrul lucrărilor publice, procedînd cu o pompă ne mai pomenită la inaugurarea liniei Brăila-Galați-Rotterdam.

Partea a doua privește fondul afacerii, condițiunile oneroase cu cari s'a încheiat contractul, și în fine dovezile de nepriecere și de neprevedere pe cari le a arătat ministrul lucrărilor publice, d. Ionel Brătianu.

Mat întii partea ridicolă.

Inaugurarea

Înființarea liniei de navigație Brăila-Rotterdam a fost considerată de guvernul liberal, ca o mare ispravă economică, pentru care trebuia să se bată toba mare. În consecință, inaugurarea liniei acesteia fu pregătită amănunțit de d. Ionel Brătianu, cu un decor grozav de impunător, voind să se vadă de toată lumea că această ispravă era o opera d-sale.

Șarlatanismul liberal s'a manifestat și de data asta în toată întinderea.

Dar ministrul lucrărilor publice a forțat nota.

În discursul ce a ținut la inaugurarea a spus lucruri monumentale.

Ca un alt Vasco de Gama, fără măcar să roșească, a proclamat descoperirea portului Rotterdam, închis pînă atunci de restul continentului, a vorbit de crearea unor noi debuseuri pentru produsele romine și a arătat opera grandioasă săvîrșită de partidul liberal.

Cuvintele umflate ale d-lui Ionel Brătianu au făcut ca toți asistenții—dintre cari mulți exportatori mari din Brăila Galați—să pufuească de ris.

Li s'a părut curios oamenilor ca un ministru al lucrărilor publice, care să spuie în serios că acum s'a descoperit portul Rotterdam, că numai acum se deschide un nou debuseu pentru produsele noastre, cind știut este că în fie care an se încrăcău pe Dunăre 00 de vapoare pentru Rotterdam și ca două vapoare pot avea vre-o influență asupra exportului nostru!

Dar d. Ionel Brătianu, făcea acolo o operă liberală, și pentru a se acoperi de lauri, nu s'a sfiit a se face ridicol. Proastă idee trebuie să-și fi făcut streinii de negliobla ministrului lucrărilor publice, care ar fi trebuit să cunoască cel puțin care este exportul nostru în Olanda. Mai e însă un alt punct, care nu trebuie să rămîie nerelevat.

Linie românească

D. Ionel Brătianu a pretins în discursul său că a creat o linie de navigație românească.

Ar putea însă să ne spuie dacă afară de vapoarele, cari forjamente trebuie să aibă naționalitatea romină, ce alt-ceva e rominesc în această linie?

Not știm că reprezentantul liniei la Rotterdam e strein, că comisionarul din Brăila și Galați e strein, că personalul vaporului e de asemenea strein, că tot ce se mișcă pe această linie nu e de cit strein și iarăși strein.

Comisionarul e italian, reprezentantul în Olanda, e Olandez, căpitanul vaporului Grec și German, personalul englezesc și grecesc, și linia Galați-Rotterdam este presupusă a fi romină.

Ce curat naționalism!

Nu s'ar fi putut găsi oare Romini cari să reprezinte linia de navigație, cari să compue personalul vapoarelor?

De ar fi fost însă numai alita, poate n'am fi insistat atît de mult; dar sunt alte lucruri mult mai importante, mult mai grave, în această afacere.

Spiritul de nepriecere pe care l'a arătat d. Ionel Brătianu în încheerea contractului, avantajile scandaloase ce a acordat comisionarului, neluarea în seamă a comisiunii chemată a se pronunța în această privință, sunt lucruri cari ating banul public și dovedesc încă odată că cei ce sunt în capul guvernului nu sunt numai ridicoli, dar și risipitori ai averei publice.

Partea aceasta a chestiunii o vom trata miine.

X. X.

Pentru Regat de acolo vine pericolul, unde viața națională a Rominiilor din afară de Regat e pusă în cestiune.

D. Sturdza.

SCRISOAREA LUI IESZENSZKY

Printr'o fericită întimplare am pus mina pe următoarea scrisoare a d-lui Ieszenszky Sándor către d. Dim. Sturdza:

Ó Kegyelmessége

Herczeg Sturdza Dóme
rom. kir. miniszterelnök urnak

ajánlom

Bucarest
Mercur utca 13 sz.

Kedves Dóme barátom,

Azt hallom hogy oda lennt az oláh fővárosban azt mondják, hogy én azért voltam kitüntetve a román korona rend középkeresztjével, mert most egy éve te is kivoltál tüntetve a mi Lipót rendünk nagykeresztjével.

Hát édes barátom engedd meg hogy a tényállást kijavítsam annyiban, miszerint te ki voltál tüntetve miután alázatos bocsánatot kértél tőlünk magyar ellenes ellenzéki beszédedért, mig én ki voltam tüntetve anélkül hogy bocsánatot kértem volna tőletek oláh ellenes beszédeimért.

A külömbiség tehát közöttünk: én hü maradtam hazámnak és nemzetemnek, mig te elhagytad éppen úgy mint Szent Pál az oláhokat.

Maradok hü barátod

Budapest, Október 13.

Ieszenszky Sándor s. k.

a magy. kir. miniszterelnökséghez beszozott magy. kir. miniszteri tanácsos.

Partidul național-liberal nu rivnește puterea ca să aplaude cind Maghiarii sugrumă pe Rominiii din Ungaria.

D. Sturdza.

DIN STREINĂTATE

Agitații în Italia

O oare-care agitație se observă de cit-va timp în cercurile catolice italiene. Această mișcare trebuie pusă în legătură cu congresul din Milan, unde car. licii au decis a reînnoie lupta politică. Pe timpul congresului, s'a svonit că Papa s'ar opune unei acțiuni catolice, voită cu deosebire, după cit se pare, de democrații creștini să în ori-ce caz de catolici moderni cari, pentru a feri poporul de socialism, arată acum o mare sollicitudine pentru clasele muncitoare și 'st arată dorința de a face o parte largă în programul lor problemelor economice ale momentului Leon XIII nici nu a aprobat nici nu a desaprobat opera Congresului.

L'a lasat să lucreze, voind de sigur să-și dea seama despre adevăratele tendințe ale spiritului catolic în momentul de față.

Propaganda clericilor

Clericaliții au organizat dar o vie propagandă, căntind să creeze în țară o mișcare serioasă în vederea apropiatelor alegeri. Dar numeroasele intruniri organizate în principalele orașe ale regatului, au un așa caracter de violență în cit guvernul s'a văzut nevoit a lua măsuri. Așa, la Florența și Bresina s'a oprit ținerea intrunirilor.

Impozite

O altă mișcare, mult mai vie, se agită paralel cu această agitație politică-religioasă.

Guvernul a mărit impozitul asupra averii mobiliare.

În urma acestei măsuri, o adevărată furtună de protestări s'a ridicat în toată Italia.

În contra noului impozit, s'a ridicat mai ales comertul înalt, care se arată cu totul ostil a acestei taxe stabilite de comune, cu consimțimintul guvernului.

La Roma turburări chiar au avut loc, și zile întregi magazinele au fost închise, avînd pe porți următoarea inscripție: *Inchis din cauza imposibilității.*

În urma acestor protestări, d. Branca, ministrul de finanțe, a dat ordin agențiilor fiscale să procedeze cu o extremă bună-vointă.

Foreign.

Cind am tăcea, nu ne-ar socoti Maghiarii că și noi suntem acil în Regat slab, mai și fără viață.

D. Sturdza.

TRIBUNA LITERARA

„Suflete obosite“

Un nou roman de moravuri

Un nou roman?... Da, un nou roman. De cine?... De d. Const. I. A. Nottara, cunoscut autor al minunatului «De Venzare».

«Suflete obosite».... Iată un titlu care spune mai multe de cât spune titlul primei încercări — un *coup d'essai*, qui valait un *coup de maître*.

Indată ce am aflat că «Suflete obosite» sunt pe gherghet în lucru, am a-lergat într'un suflet să găsesc pe autor. E-u cunosc pe toți autorii... Sunt mulți; dar asta nu face nimica: e-u îi cunosc pe toți. L-am întâlnit și l-am interviuevat.

— Mă rog: e adevărat? d-ta? alt roman? alt? *parole d'honneur*? «Suflete obosite»?

— Da, mi-a răspuns tînărul.

— Atunci, rogu-te, spune-mi ce este, ce tratează, ce vrea, ce susține acest roman?

— Să 'ți spun. Și a 'nceput a 'mi spune.

Dar m'am gândit... Să caut a reproduce e-u cu vorbe reci dela mine ceea ce căldurosă expunere a viitoare opere— aș da o prea palidă idee cititorului...

— Nu, i-am zis autorului; prefer să 'mi scrii d-ta argumentul nouei d-tale inspirațiuni. Scrie-mi-l cald, cald...! I-voi reproduce *tale quale*.

Tînărul autor s'a executat grațios. Iată argumentul noului roman, așa cum l'am căpătat dela d. Const. I. A. Nottara:

«Suflete Obosite», care va apare în iearna anulul acesta, este istoria tristă a unei generațiuni neputincioase, fără de voință și fără de nici-o speranță în viitor. Ne mai putând să lucreze, cu toată cultura și educațiunea lor fină, distinsă și rafinată, trăiesc singurateci, în legătură numai cu câte-va familii, sub sugestiunea faptelor trecute, ale membrilor familiei de altă-dată.

Eroi sunt cotropiți cu desăvîrșire de toate micile fapte de odioară, nu urmăresc de cât satisfacerea amorului rafinat, a dorințelor vane. În contradicție cu societatea noastră practică, brutală și mercantilă, suflete iluzioniste, lipsite de voință și de putere de acțiune, cănd cerează să iasă la luptă, sunt descurajați, scot un strigăt de desperare, și se 'nchid într'o atmosferă tenebroasă, sensuală, căzînd pradă eredității, vișului invincibil al unei sensualități rafinate.

Eroii sunt cotropiți cu desăvîrșire de toate micile fapte de odioară, nu urmăresc de cât satisfacerea amorului rafinat, a dorințelor vane. În contradicție cu societatea noastră practică, brutală și mercantilă, suflete iluzioniste, lipsite de voință și de putere de acțiune, cănd cerează să iasă la luptă, sunt descurajați, scot un strigăt de desperare, și se 'nchid într'o atmosferă tenebroasă, sensuală, căzînd pradă eredității, vișului invincibil al unei sensualități rafinate.

Eroina, Maria Mavrodii, crește singură într'o casă veche boarească, alături de un tată ataxic, degenerat, și o guvernată bătrînă engleză, care o lasă să se desvolte singură, fără să-i turbure pacea visurilor ei extraordinare... Maria Mavrodii Varzaru, coborătoare dîntr'o familie istorică, legendară, mostenește pasiunea voluptății. Cum nimeni nu i-a 'ndepărtat visurile ei, simte în suflet ceva misterios și neașteles; ceva care o făcea la etatea de șaisprezece ani, să aștepte până cădea roua pe trandafiri din grădina vechiului palat, și apoi, dezbrăcătă, pe iarba umedă, își uda rîrul, brațele și corpul de Venus Aphrodita în roua petalelor de trandafir... În galeria bătrînească, unde se conservau tablourile cu chipurile membrilor familiei, observase o figură distinsă de domnițe, cu ochi mari, buzele umede, sîngerunde, «domnița Ruxanda», care semăna atdama cu Maria. Din acel moment, căută să afle viața acelei domnițe, și găsește, într'o psaltrie vechie, pagini scrise de un membru al familiei, despre viața domniței Ruxanda, moartă la 24 de ani, într'un chip misterios, din pricina unui amor.

Printr'o coincidență curioasă, vede pe un tînăr Alexe-Villara Comnean, tot dîntr'o familie veche, epuizată nevroticește, și la un bal costumat de la d-na Banu, soția ministrului plenipotențiar la Berlin, sora Mariei, reușește să-i soue toată pasiunea ei.

De aci se deschide tot sufletul ei, către acest tînăr, duc o viață de voluptate neromână, singuratică și misterioasă.

Alexe-Villara Comnean își vede sufletul încercat de o mulțime de idei, ce i s'au impus, asupra moralei, asupra societății, ideile pe cari nu le-a simțit nici odată, pe cari le aruncă, și face «tabula rasa».

Pe el u-î delectează nimic din formele moderne, de cit arta. și cea ară, care reamănește arta lui Phidias și Praxitele, Renașterea Italiei.

Ei, cel din urmă vlăstar al unei familii prietnice, legendare, își concentrează tot sul fletul acolo, fără să lucreze nimic. O singură pasiune îl domină, și-l turbură toț-nervit: sensulitatea, ereditatea, vișul invincibil, triumfă în acești doli vîstari, ră-mășiți fără de vlagă, fără de voință, ale unor familii, cari, altă dată lucraseră prea

mult, cheltuinu-și toate forțele vitale, in-
telectuale și fizice.

Toată boala intensă și ciudată, maladia neputință, a visurilor nerealizabile, care părea vindecată prin marile promisiuni de la 48 și prin războiul trecut, apar în aceste personalități, ramuri fără de sevă din vechile familii de altă dată. Urmașii lor fără de voință, cu nervii distruși, se închid într-o atmosferă de visuri sapice, și mor învinși, distruși și otrăviți de propriile lor visuri, de pasiunile lor nesățioase și invincibile.

A. I. și se cutremură carnea gândind numa la așa ceva, fără să citești romanul... Dar când îl vom citi...

Dacă nici un așa roman n'ar reuși să trezească din amorțea pe publicul nostru cititor, care, dela o vreme, a căzut, față cu literatura originală, într-o stare de fatală indiferență, de sigur am putea spune că acest public cititor nu știe să citească.

Ar fi regretabil să constatăm acest fenomen, nu voim să credem că el s'ar putea produce; sperăm că este imposibil să se producă, și astfel suntem siguri de succesul noului roman al d-lui Nottara—«Suflete Obosite».

I.

Litere, Artă, Știință

AMINTIRI MILITARE

Războiul de la 1877 este un izvor nesecat de subiecte pentru cei cari ar voi să scrie literatură în țara aceasta. Totuși, până acum nu s'a găsit încă literatură, un realist sau romancier român, care să caute să se folosească așa cum ar trebui de această mină imensă. Se zice că d. Duiliu Zamfirescu ar fi scris un roman în Războiul, care se va publica în *Convorbiri Literare* și care e menit să facă multă senzație în cercurile noastre literare.

De o cam dată, după peste o publicație jumătate literară, jumătate de interes pur militar, datorită veteranului căpitan *Mihail Demetrescu*.

Cartea, pe ale cărei coperte albe tricorolur se desăfură falnic, este intitulată *Amin-tiri militare* și cuprinde povestirea amănunțită a tuturor celor văzute și auzite de autor în vremea războiului Independenței, la care a luat parte. Este o narativă suficientă, scrisă în stilul sobru al omului de de-
preins să minuiască spada, nu condeul.

Dar din paginile scrierii acesteia se exală atita sinceritate și atita fierbinte iubire de țară, atit patriotism înfăcărat, în cit te simți cu desăvârșire robit de povestirea a-
ceasta simplă, ne pretentioasă, dar plină de simțire.

Cartea viteazului căpitan se începe cu o *Privire retrospectivă asupra desvolării ar-matei romine de la 1859*. Este un studiu militar, bine documentat, sigur și nici de cum greoi de citit.

Și acum, *pour la bonne bouche*, spunem că *Amin-tiri Militare* sunt precedate de o prefață a d-lui Caragiale, după îndemnul căruia bătrînul căpitan și-a scris pânăile.

Zara.

Se știe că, din inițiativa particulară, un mo-nument va fi ridicat pe locul unde s'a dat lupta de la Războiul, dintre Ștefan cel Mare, domnul Moldovei, și Turci, la 1476.

S'a fixat ziua de 15 Octombrie, pentru inau-gurarea acestui monument al gloriei noastre naționale.

A apărut «Mosaicuri» de cunoscuta scriitoare d-na Smara. Volumul, e format mare, conține 264 pagini cu o copertă frumos executată de pictorul Grimani.

Se găsește de vânzare la toate librăriile din Capitală și la autor, str. Știrbel-Vodă No. 45, cu prețul de 2 lei.

INFORMAȚII

Mișcarea națională

Stindardul, revista națională a stu-denților, va apare la 15 Octombrie, sub direcțiunea d-lor *Miculescu și Tamara*.

Am întilnit ieri pe d. Ocăseanu, care în 1894 a fost expulzat pentru sentimentele n-aționale de către d. Dim. Sturdeza, și l'am întrebat asupra mișcării naționale.

— S'a pornit bine, numai de nu s'ar sfârși... desinit în piscem.

— Crezi că va avea vr'un efect?

— Da, căci mișcarea e o a doua ediție corijată și bine îndreptată a mișcării de acum cinci ani. E o mișcare națională, iar nu liberal-națională!

Patria din Cernăuți, organul partidulu național din Bucovina, se exprimă în următorii termeni despre mișcarea națională:

Nu putem suprima bucuria noastră sinceră, ce ne cuprinde, cind vedem că frații din regat, nu și-au uitat de noi, mai ales că în ultimul timp s'a putut observa în întreaga țară un fel de apatie pentru tot ce venea de peste munți. Nu cerceam mai de aproape cauzele acestei apatii, deși am avea foarte mult de zis, nu voim însă să conturbăm noul avânt cu unele reflexiuni, cari ar fi și supărătoase și nici n'ar fi acum la loc.

Un moment trebuie însă să ținem și noi și ei neclinți în vedere, că manifestatiunile acestea de participare la durerile noastre să nu depășească hotarele firești, căci în acest caz periclitează seriozitatea mișcării lor și nouă în loc de folos, mai multă pagubă ne aduc.

Considerandele aceste nu sunt de natură teoretică, arangeate ad hoc, ci sunt rezultate învățăturilor triste, ce am fost nevoiți a le trage din acțiunile analoge din trecut. Cu durere am trebuit să vedem cum cheștiunea națională s'a degradat la infimul rang al unei arme eficace de partid, cum acia cari în gura mare declamau durerile neamului nici habar n'aveau de pasurile noastre și totul ce facem era curată ma-

nevră de partid. Resultatul acestei metode, că să nu folosim un termen mai aspru, ne este prea bine cunoscut și mai ales frații din Transilvania și Ungaria nici pînă astăzi n'au ajuns să se reculegă de sub urmările funeste ale abuzului, care s'a săvârșit cu buna lor credință.

Cheștiunea națională este o cheștiune de existență a întregului neam rominesc și în consecință trebuie susținută la înălțimea ei, mai presus de ori-ce considerațiune efemeră de partid și de politică de zi.

Comitetul național studentesc a lipit azi pe zidurile orașului Ploestii următorul manifest:

Cetățeni Ploesteni,

Nici-o dată cheștiunea noastră națională nu s'a găsit într-o fază mai critică decit cea de astăzi.

N'a trecut o lună de la vizita *Rege-lui Nostru* în capitala Ungariei și vecinii noștri Maghiari, drept recunoștință, s'au pornit cu o îndoită furie contra fraților noștri, cari nu vor cu nici un preț să renunțe la existența lor națională.

N'ar fi de demnitatea noastră de Romîni liberi, ca să rămînem nepăsători în fața acestei situațiuni grave ce s'a creat neamului rominesc!

De aceea credem că ne îndeplinim o sfîntă datorie, convocîndu-vă la o

Intrunire națională

care se va ține Duminică 5 Octombrie, ora 2 p. m. în Sala de jos a liceului local.

Comitetul Național Studentesc.

După cît ni se comunică din Ploestii, o vie mișcare națională domnește în ac-el oraș. Se fac pregătiri mari pentru intrunirea de Duminică, spre succesul căreia toți ploesteni lucrează pe între-cute.

Iată și manifestul adresat de studenții cetățenilor Craioveni:

Cetățeni Craioveni,

Nici o dată tendințele agresive ale Un-gurilor contra Romînismului nu s'au manifestat mai puternic ca acum.

Exaltați peste măsură de laude nechib-zuite, au crezut că a sosit momentul pen-tru a sfîrși cu frații noștri, cari nu vor să-și piardă naționalitatea.

Au falsificat rostul vizitelor de politeță de la Pesta, pentru a decreta stingerea legitimei mișcări a Romînilor.

Au răspuns excesiv de delicateți a Suve-ranului nostru prin cea mai mare im-pertinență posibilă, supunîndu-i spre de-corare pe cel ce întrupează ideia sovi-vinismului maghiar, pe inamicul cel mai manifestat al nostru.

Au trimbat pacea cu noi, și în același timp nu s'au oprit să ne sfideze cu noui amenințări și cu noui atacuri.

Cetățeni Craioveni,

O protestare unanimă se impune. Voi cari a-ți știți să răspundeți cu demnitate și barbație ori de cite ori s'a adus vre-o lovire neamului rominesc, veți ști și de data asta să vă rostifiți cu ho-ărîre.

Suntem siguri că veți participa în nu-măr mare la

Intrunirea Națională

ce va avea loc Duminică, 5 Octombrie, la orele 2 p. m. în sala Teatrului, dînd astfel cea mai elocventă probă, că nu per-miteți nimănui a ne socoti, un singur moment; popor lipsit de conștiință națională.

Comitetul Național Studentesc.

La ministerul de interne se agită ches-tia unei noul reforme a gendarmeriei rurale.

Reforma constă în aceea.. că toți sub-inspectorii vor avea reședința în Bu-curești, pe lingă inspectoratul general. Aceasta va fi încă una din marile re-forme ale d-lui Ferichide.

D. dr. Leonte a fost numit medic la spitalul Brincovenesc, în locul regretatu-lui dr. Kremnitz.

Este probabil ca tot d-sa să fie nu-mit și profesor de clinica medicală la facultatea de medicină.

Regele Alexandru al Serbiei și ex-Re-gele Milan au făcut Simbăta trecută o vizită la Paris d-nei Simona Al. Labo-vari, la care au rămas apof la dejun.

Procesul locotenentului Carp, acuzat de delapidare de 25.000 lei și achitat de consiliul de războiul al corpului 4 de armată, are totuși o urmare.

Din scripte se constată că adevăratul vinovat ar fi predecatorul său la regim-ent, căpitanul Cărtojan, actualmintea la Constanța.

În urma ordinelor date, căpitanul Cărtojan a și fost înaintat comisarului regesc de pe lingă corpul 4 de armată.

Ieri s'a deschis la Sibiu, sub preșiden-ția Mitropolitului Miron Romanul, con-gresul național al bisericeii ortodoxe ro-mine din Transilvania și Ungaria.

La acest congres iau parte Episcopii Ioan Popea din Caransebeș, Ioan Meji-anu din Arad, vicarul Goldiș din Ora-dea mare, d-nii Alexandru și Zeno Mo-cioni, Partenie Cosma, dr. Iosif Gall, Diamandi Manole, V. Mangra, Coriolan Brediceanu, etc.

Aflăm că minele de cărbuni de la Schelea-Gorj, proprietatea d-lui deputat

Dincă Schileru, cari au fost pînă acum exploatare de o companie în cap cu co-lonelul Filz Georges, au fost luate în exploatare de un sindicat de bancheri din Londra reprezentat prin casa Thom-son.

Acest sindicat va începe la primă-vară să construiască linia ferată particu-lară între T. Jiū și Schelea.

Pe strada Colței, la răsăpintia cu strada Batiștei, Primăria are un loc foarte frumos, rămas din exproprierile făcute pentru noul bulevard Colței.

Foarte mulți doritori pentru a cumpăra acest loc, s'au prezentat la primărie, oferind suma de 200.000 de lei pe el.

Primăria, în loc să scoată la licitație lo-cul și să-l vîndă în condițiuni atit avanta-gioase, a dat o concesiune pentru o pano-ramă și actualmente, o baracă enormă de scinduri s'a ridicat pe acest loc.

Pe de o parte acest fapt este în contra intereselor comunei, de oare-ce concesiunea este dată pe timp de zece ani și ast-fel lo-cul nu poate fi vîndut în acest timp, iar pe altă parte, clădirea de scinduri, este și în contra regulamentelor comunale, și urită la vedere și primejioasă pentru clădirile în-vecinate, în caz de incendiu.

Și pentru ce toate astea? Melissianu știe.

Perceptorul Orășianu, de la culoarea de albastru din Capitală, care ține și locul so-crului său—Cuțescu—perceptorul de gal-ben, făcînd vîrsămîntul banilor, Luni 29 Septembrie, la Casieria generală a județului, a încasat ca remisă, peste suma ce i se cuvenea la sumele vărsate de dînsul, lei una mie.

Observîndu-se această lipsă tocmai seara la închiderea Casei, și verificîndu-se chi-tanțele de plată, aflate în minele Casieru-lui plaților, s'a constatat că acești bani au fost luați de numitul Orășianu.

Imediat autoritățile au fost avizate. Înce-pîndu-se cercetările, chiar a doua zi, s'a dovedit, după cum reiese din depunerile mar-torilor cari se afla de față la distribuira banilor, că d. Orășianu a luat acul 1000 lei mal mult.

La interogatoriu luat numitul de către d. Calomfirescu, directorul ministerului de fi-nanțe, însărcinat cu facerea anchetei, bă-nuitul a declarat că n'a luat de cit suma ce i se cuvenea.

Față însă cu depunerile martorilor, cu nejustificarea unui plus găsit în banii ce l încasase și cu declarațiile sale din ce în ce mai contradictorii, d. Orășianu a restituit banii în cestiune.

Intrebarea este acum, cum rămîne, cu faptul de înșelăciune constatată în sarcina unui funcționar minutor de bani publici?

Noul inspector de poliție, d. Micșu-nescu, de curînd numit în locul d-lui Teodor Vasiliu, și-a inaugurat luarea în posesiune a postului său, printr'un stra-nic scandal în mahalaua Filaret, strada Egalității.

S'a u spart geamuri și capete, spre mal marea glorie a poliției d-lui Caton Lecca și pentru cheful d-lui Micșunescu.

Intrebăm pe C. F. Robescu ce face cu ancheta făcută contra lui Tăuase Mihalovici, care — în calitate de per-ceptor al comunei la Obor— a comis nu-meroase abuzuri?

Pentru ce numitul nu a fost încă dat pe mina parchetului?

Deși atit Mihalovici — circiumar și supus rus—cît și Ghiță al Niței Nebuna — de profesune escroc — sunt trup și suflet cu Robescu, în deridere primar al Capitalei, totuși nu îndrăznim a cre-de că afacerea s'a făcut deja mușama.

Judiciare

Eri a venit înaintea tribunalului Ilfov, secția I, procesul d-lui Andrei Popovici.

Primăria era reprezentată prin d-nii avocați Antimescu, Delavrancea, C. Stoicescu și N. Xenopol.

D. A. Popovici, era reprezentat prin d-nii avocați Andronescu, P. Grădișteanu, T. Ionescu, Mitilineu și M. Schina.

Tribunalul e compus din d-nii Stelănescu, Florescu și Cristea, iar fotoliul ministerului public e ocupat de d. prim-procuror Sără-jeanu.

D. P. Grădișteanu cere citarea citor-va noul martori, învoacă de inculpat la in-strucție, pe cari însă judele de instrucție, d. Vasiliu, nu i a ascultat, fără să motiveze pentru ce.

D. C. Stoicescu zice că se luase deja dispoziția, în audiența trecută, ca acei mar-tori să fie chemați înaintea tribunalului.

— De ce partea civilă nu le-a dat adresa la greș? întrebă d. Stoicescu.

Tribunalul dispune să se citeze imediat martorii și să se audieze în biroul instrucți-unei.

D. P. Grădișteanu cere să se citeze moștenitorii lui D. Semo, care a murit, ca să discute împreună daunele cerute de primăria Capitalei.

D. C. Stoicescu prezintă o adresă, sem-nată de d. C. F. Robescu, primarul Capita-lei și șeful contenciosului primăriei, prin care d-sa este autorizat să se deziste—în numele primăriei—de la pretențiile civile în contra lui D. Semo.

D. Take Ionescu obiectează că primar-ul nu are dreptul să renunțe la o acțiune intentată, de cit cu anumite forme: votul consiliului comunal, autorizarea ministerului de interne, etc.

După o discuțiune în această cheștie, în-tre d-nii Delavrancea și P. Grădișteanu, tribunalul intră în deliberare, spre a decide.

La ora 4, tribunalul respinge amănarea, pe motivul că dezistarea nu implică o renunțare.

Tribunalul, respingînd incidentul, preșe-dintele dă ordin grefierului să înceapă ci-tirea ordonanței.

D. Take Ionescu, ridică atunci un nou incident. D-sa întreabă pe reprezentanții primăriei, dacă, în conformitate cu art. 90 din legea comunală, primarul, pentru ca să se constituie parte civilă în acest proces, a avut autorizațiunea consiliului comunal și aprobarea ministerului de interne.

D. Stoicescu cere o suspendare de cte va minute pentru ca să caute în dosare a-
ceastă autorizare.

Ședința se suspendă.

Timp de o jumătate de oră cei trei avo-cați ai primăriei răsfoiesc dosarele ca să găsească autorizația. Însuși șeful contencio-sului primăriei—care știa bine că această autorizație nu există — își pierdea vremea căutînd.

Enervat de acest lucru, d. Stoicescu ia dosarul în mină și plece din sala de ședință. Grefierul însă, trinete un apro-d după dînsul și îl întorcește înapoi.

La redeschiderea, reprezentanții primăriei declară că n'au o autorizaziune precisă pen-tru acest lucru. dar că sunt voturi de ale consiliului prin care primarul era autorizat ca să denunțe contractele încheiate cu an-treprenorii acizelor comunelor învecinate și să deschidă proces acelor cari au dau-nat comuna.

D. Take Ionescu spune că e regretabil ca înaintea justiției să fie silit să dea o lec-ție de drept administrativ primarului capi-talei, serviciului contencios al primăriei și avocaților cari o reprezintă; dar d. primar dacă citea legea comunală, trebuia să vadă că este incapabil, *juridiceste vorbind*, ca să intenteze acțiuni, să încheie transacțiuni, fără învoirea consiliului comunal și apro-barea ministerului de interne, sub a cărul tutelă este.

D-sa cere prin urmare scoaterea din proces a primăriei capitalei, care în neregulă s'a constituit parte civilă și cere imediată ju-decare a procesului corecțional.

D. Stoicescu susține din nou că autori-zaziunea primarului există, că în baza a-
celor autorizaziuni s'a și constituit parte ci-vilă, dar că nu o are acum asupra d-sale și cere un termen pentru ca să o prezinte.

Tribunalul, în vederea afirmațiunei părții civile, că primarul a fost autorizat de con-siliul comunal și de ministerul de interne ca să se constituie parte civilă, amiaă ju-decarea procesului pentru ziua pe 11 Noem-bre, cind partea civilă este obligată să a-ducă autorizațiunea în cestiune.

Dar să afirmă că autorizaziunea această nu există.

Aslăzi se înfațșează înaintea tribunalului de Ilfov secția I un ciudat proces.

D. Stolojan, marele proprietar, va pleda în contra d-lui An. Stolojan, ministrul do-menior.

Iată cazul:

În 1893, d. Stolojan cumpără moșia Că-scioarele din Ilfov de la baronul Nicoliet de Rudna și de îndată angajează pe d. Spiru C. Harel, care la vreme de opoziție face și pe inginerul hotarnic, ca să i ridice planul. Cînd planul a fost ridicat, d. Stolojan a constat că Statul i-a încălcat 261 hec-tare din moșie, și intentează proces de res-tituire.

Procesul, din amînări în amînări, s'a tră-gănat pînă astăzi.

Ceea ce e interesant, este îndoitul ipostas sub care se prezintă d. Stolojan : a ca recla-mant și ca pîrît ; d. Năstase, proprietarul, care se judecă cu e. Năstase, ministrul.

Nu mai puțin interesant va fi și înfațșă-rea d-lui S. Harel, înaintea tribunalului, în calitate de inginer hotarnic.

Bacalaureatul

Următorii tineri au reușit la exam-e-nul de bacalaureat, în seria de eri :

Stoinescu G. Anibal, Stoinescu N. Ion, Stroian Const., d-ra Sanluino Zenobia, Șer-bănescu Ștef., Tanăsescu George, Tană-sescu Grigore, Tărăbută P. Const., Teodo-rescu Gh., Zamfirescu Nicolae, d-ra Zamfi-rescu Zoe, Zeygler Hugo, Zommer Gutman.

Franta și Rusia

Paris, 2 Octombrie.—La banchetul oferit de negustorii din Rusia în onoarea d-lui Felix Faure, acesta, răspunzînd la toastul ce s'a ridicat în onoarea sa, reaminteste emo-țiunea ce a simțit cînd întorcîndu-se din că-lătoria sa în Rusia, toată națiunea i-a ex-primat satisfacția sa în urma cuvîntelor schimbate între Tarul Rusiei și Președintele Republicii. Numai înțelepciunei țării și spi-ritului politic al democrației franceze da-torîm faptul că ne putem bucura de resulta-tele obținute; democrația e știut să dove-dească că instituțiile republicane cărora este aleasă în mod nestrămutat, garantează pacea internă. La viitoarea expoziție de la 1900, unirea va face pe Francezi, de nelînvis în inițiativa muncii pentru gloria și mărirea patriei.

Noul ministru francez

Din Paris ni se telegrafiază, că ieri după amiază s'a ținut un consiliu de miniștri la Elysée sub preșidenția d-lui Felix Faure.

În acest consiliu s'a hotărît mișcarea diplomatică.

D. Felix Faure a semnal decretul de numire a d-lui Henry, fost prefect de Nisa, în postul de ministru plenipoten-țiar în București.

Noul ministru plenipotențiar al Franciei nu e un diplomat de carieră. D. Henry a ocupat pînă acum numai posturi adminis-trative. Ultimul a fost prefectura Alpiilor-maritime, pe care n'a părăsit-o de cit pen-tru a intra în diplomație.

Relativ tînar, n'are de cit 51 de ani, d. Henry a știut tot d'una să fie la înălțimea situațiunei. În conflictul ce a avut cu con-siliul comunal dia Nisa, d-sa a dat dovezi de multă abilitate și tact.

Lungile viligiaturi ale reginei Victoria pe Coasta de aur au dat de asemenea prilejul

d-lui Henry de a se distinge. Recunosctnd faptul și înaltele calități ale prefectului, re-gina Marei Britanii i-a dat o înaltă deco-
rațiune.

Nu ne îndoim, că și în București, d. Henry va ști să cîștige numeroase și statornice simpatii.

„EPOCA” IN PROVINCIE

PIATRA-N.

Ziarele «Adevărul», «Dreptatea», și «Eve-nimentul» au arătat fie-care, după informa-țiunile ce au putut căpăta, multe hoji ale inspectorului acizelor comunei Piatra, A-lexandru Botez, cumnatul primarului Mihai Adamescu. Acesta nici mai mult nici mai puțin, a introdus, în înțelegere cu contra-bandiștii, mărfuri în oraș, fără a se plăti taxele comunale. Salutăm cu drag acest mic început, cu atit mai mult cu cit vedem și ne convingem că rufele murdare au a-juns a nu mai putea fi spălate în familie la colectivități, ci se aruncă chiar de ei în-suși în vileag.

Și ca o dovadă de deplina noastră apro-bare pentru această inteligentă imparțiali-tate, întindem prieteneste mina și le venim în ajutor cu amănunte precise.

Cînd s'a strigat contra hoților de la co-muna Piatra, acel strigăt n'a fost de cit un slab ecou al alarmei date de cetățeni în momentul în care mîța, prinsă cu sac cu tot la bariera Piatra-Roman și-a arătat unghiulele, cari purtau ștampila *Botez-Adamescu*. Lucrurile însă au fost și sunt mai a cătărel de cum au resunat pînă la «Evenimentul» și «Dreptatea» și ca achit de conștiințe cetățenească, mă însărează a regula, desface și toarece cu mult zel și pre-ziunea caerul datator de fire faimoselor ur-zeli *Botez-Adamescu*,—iată-le :

Pregătirea și înjghebură bandei

Imediat după retragerea guvernulu conservator în Octombrie 1895, d. Mihai Adamescu, îndrăgostitul comunei, care își lăsase ca suvenir inițialele pînă și pe că-rămida acaretelor comunale, se reintoarce la vechile d-sale amoruri și peștește pri-măria.

Alintatul ales al administrației Albo-Negre, vînzîndu se iarăși în brațele draget sale, o strînge la piept de astă dată cu o furie la-comă, născută din atîți ani de dor, de post și așteptare.

Altruist însă, cum e în toate, d. Adames-cu, nu se gîndește numai la el, ci ca ori-ce primar colectivisto-renegat, ce se respectă și ține mal cu seamă la onorul lui de fa-milist, d-sa începe a fi serios preocupat cu ideea cum ar administra mal bine avutul comunei, avînd în același timp în vedere interesele de familie, care de sigur se in-pune în prima linie ori-cărui individ care cunoaște din cursul primar încă — și cu atit mal mult din *Primărie*, cari sunt da-toriile omului. Așa fiind lucrul și cuconul Mih: iu avînd în vedere mal mult mal puțin interesele comunei și mal mal puțin ale d-sale, regulează ce regulează, consili-erul comunal ridică cu multa precizie de-getul în sus și ast-fel d. Alexandru Botez, cumnatul primarului își capătă osul în funcțiunea nou creată de *inspector contro-lor al acizelor comunale*, în care d. Botez e și numit pe ziua de 1 Aprilie 1896.

Perfectă achizițiune!!! nu însă pentru pri-mărie, ci pentru primar, care ca om cu pre-vedere și cinstit — cum se pretinde — se gîndeă să adune el și al lui «bani albi pen-tru zile negre», deci «acum sau nicl dată» — și cum fusese timpul... și s'a făcut.

UN CUIB DE BOERNAȘI

XXX

In vremea aceasta, jos, în salon, se juca preferanța. Maria Dmitrievna câștiga și era veselă.

— Ce și s'a întâmplat, Voldemar? zise Maria Dmitrievna, până acum intrai fără să te anunți.

Panșin îi răspunse numai cu o privire, se înclină cu plecăciune, dar nu i s'arătă mina.

— Partida de preferanță se sfârși repede. Panșin întrebă de sănătatea Lisavetei Mi-

hailovna și auzind că e cam bolnavă, își exprimă părerea de rău. Apoi, începu să vorbească cu Varvara Pavlovna, cântărind-și diplomatecile cuvinte și accentuându-și fie-care cuvânt, ascultându-i cu multă băgare de seamă, răspunsurile.

Dar gravitatea tonului său diplomatic nu avea nici un efect asupra Varvarei Pavlovna. Ea-l privea în față, cu o atenție veselă, vorbea cu neîngrijire, pe cînd un ris stăpînit părea că-i fărâmița nările delicate.

Maria Dmitrievna începu cu slăvirea însușirilor tinerei femei. Panșin dădea din cap ou politețe, cel puțin atît cît îl erta gulerul său, zicînd: «că el era de mai înainte convins», și îngheba o discuție în care mergea pînă acolo că vorbi și de Metternich.

— Dar și d-v. sunteți artist! Apoi adăuse și mai încet.

— Veniți încoace! Și arată pianul, cu o mișcare din cap. Cuvintele acestea căzute de pe buzele ei schimbară ca prin farmec, toată linia de purtare a lui Panșin.

— Eă, un artist, vai! zise dînsul; dv. după cît se spune sunteți o artistă adevărată.

— Și se duse după Varvara Pavlovna la pian. — Pune-l să cînte romanța sa la lună!

— Cîntați? întrebă Varvara Pavlovna, aruncînd asupra lui o privire luminoasă și repede. Stați jos!

— Stați jos, repeta dînsa băntind poruncilor pe spătarul scaunului.

— El se așeză, tuși, își depărță gulerul și-

și cîntă romanța. — Fermeceător! murmură Varvara Pavlovna. — Cîntați foarte bine; aveți stil. — Încă odată.

— Și mergînd în prejurul pianului se așeză drept în fața lui Panșin. El își repeta romanța imprimînd glasului său o vibrație declamatoare.

— Fermeceător! fermeceătoare idee! zise ea cu liniștia siguranța a unui cunoscător. Spuneți-mi, ați scris ceva pentru o voce de femeie, pentru mezzo-soprano?

— Nu scriu mai nimic, răspunse Panșin. Asta n'o fac de cît așa în trecut, în clipele mele pierdute... Dar dv. cîntați?

— Da, cînt. — Oh! cîntă-ne ceva! se rugă Maria Dmitrievna.

— Vocile noastre trebuie să se potrivească împreună, zise dînsa întorcîndu-se la Panșin. Să cîntăm un duo. Cunoașteți *Son geloso*, ori *La ci darem la mano*, sau *Mira la bianca luna*?

— Cîntam o dată *Mira la bianca luna*, răspunse Panșin, — dar e mult de atunci; am uitat-o.

— Nu-i nimic; o s'o repetăm acum. Dămi voie să mă așez.

— Varvara se puse la piano. Panșin se așeză alături de dînsa.

— Cîntară duo, încet; Varvara Pavlovna îl repetă în mai multe părți, apoi îl cîntară tare, apoi mai repetară de două ori: *Mira la bianca luna...*

— Varvara Pavlovna nu mai avea voce dulce, dar știa să o mînuiească cu multă artă. Panșin dintr'întîi se sfîi; intonațiile sale erau false, dar și recăpătă înte curajul și dacă nu cînta fără greș, cel puțin își mișca umerii, își legăna

corpul și ridica din cînd în cînd mina ca un adevărat cîntăreț. Varvara Pavlovna cîntă două sau trei bucăți scurte din Thalberg și zise cu un aer cochet o romanță franceză.

Maria Dmitrievna nu mai știa cum să și arate mulțumirea; nu numai o dată vru să trimeată după Lisa; din partea sa, Gheodeonofski nu mai găsea cuvinte și da numai din cap; — dar, de o dată, căsca fără de veste și d'abia avu timp să și pue mina la gură.

— Destulă muzică; să mai vorbim. — Și își încrușcă minile.

— Da, destulă muzică, repetă vesel Panșin.

— Și începu cu dînsa, pe franțuzește o convorbire vie.

— S'ar crede cine-va într'un salon Parizian, își zicea Maria Dmitrievna, ascultîndu-le conversația plină de finețe și de înțelesuri.

Panșin era în culmea bucuriei, ochii-i străluciau, buzele îi zburteau. Varvara se arăta desăvîrșită în toate: răspundea la orice, nu se încerca la nimic; era ușor de văzut că ea a vorbit mult și des cu oamenii de spirit.

Parisul era centrul gîndurilor și al simțimintelor sale. Panșin aduse vorba asupra literaturii: se împlîță că și ea și el citiseră numai cărțile franțuzești: Georges Sand îi insufla scribă, Balzac îi plăcea, de și-l găsea obositor; în Eugen Sue și Scribe vedea niște adînci cunoscători ai inimii omenești; adora pe Dumas și pe Féval; în forul său întîm prefera tuturor pe Paul de Kock, dar se tîlzege de la sine că nu-i rosti numele.

La drept vorbind, literatura nu prea o interesa. Varvara Pavlovna se ferea cu îngrijire de orice ar fi putut chiar pe departe să-i amintească poziția; nu era

nicî cîtu-și de puțin vorba despre iubire în ceea ce spunea dînsa.

— Se servi ceaiul. Convorbirea luă o întorsătură cu totul întîmă. Maria Dmitrievna chemîndu-și caza- cul îl trimise să-i spuie Lisel, că dacă i-a trecut migrena să vie în salon.

La numele Lisel, Panșin începu să vorbească despre abnegație și jerie, și să desbată chestiunea aceasta: Cine este mai capabil, femeea sau bărbatul? Maria Dmitrievna se aprinse numai de cît, ea susținu că fără dor și poate femeia este mai capabilă, declară că are să dovedească în două cuvinte, se încercă și după ce avîrli o comparație nepotrivită, sfîrși cu tăcere. Varvara Pavlovna luă un caet de muzică, își acoperi fața pe jumătate, și întorcîndu-se către Panșin, îi zise cu glasul pe jumătate.

— Dragăta cucoană, n'a inventat praful de pușcă.

Panșin fu surprins și înspăimîntat de îndrăzneala Varvarei, dar nu înțelese cît dispreg pentru dînsul cuprîndea reflecția aceeași și, uitînd desmerdările și dragostea Mariel Dmitrievna, uitînd mesele pe cari ea i le dedese, banii pe cari îi împrumutase în taină, răspunse nenorocitul:

— Je crois bien! (crez și eu!) și încă niț e crois bien! dar « j'crois ben ».

Varvara Pavlovna îl aruncă o privire prietenoasă și se sculă.

(Va urma).

Pădure de dat în tăere

la moșia Policior, județul Buzău, proprietatea d-lui N. Butculescu.

A se adresa d-lui N. Rădulescu stăada Biserica Amzi, 15. București.

BETIA se vindecă cu succes strălucit întrebîndu-se ANTIBETIN. Numeroase scrisori de recunoștință. Ne avînd gust se poate da bețiului fără știrea lui. Una dosă, trimisă franco, costa 10 lei.

CASA DE SCHIMB HESKIA & SAMUEL BUCUREȘTI. No. 5 Strada Lăpscaal No. 5. Campără și vinde efecte publice și face schimb de moned. Cu sul pe ziua de 2 Octombrie 1897.

VICHY-ÉTAT CELESTINS GRANDE-GRILLE HOPITAL. Les Véritables Eaux Minérales de VICHY. sont les Sources.

SINGURUL DEPOSIT DE TAPETE PANAMA. CARE VIN DE EFTIN. Strada REGALA, No. 9.

FOARTE TREBUINCOS SE VINDE CU LEI BUCATA DE MADIPOLON (Chifon) franțuzeze de prima calitate.

PETROLII PETROLII Heinrich Durr 9, STRADA REGALA, 9. Singurul MAGASIN unde se vinde effin PETROL REGAL absolut fără miros cînd arde.

ATELIER PENTRU MOBILA DE ARTA LUCRARI DE LUX precum și specialități de Tayanuri de lemn, Lambruri.

TIPOGRAFIA „EPOCA” execută tot felul de lucrări atingătoare de această artă.

COMPRIMÉS DE VICHY aux sels naturels VICHY-ÉTAT pour préparer l'eau artificielle de Vichy gazeuse.

FOARTE TREBUINCOS Marele Magazin „LA BALON” Strada CAROL No. 72. Colțul mareului Hotel Dacia.

13,50

La Typografa EPOCA se află de vânzare hîrtie maoulatură cu 50 bani kilogr. în pachetede câte 10 kilograme.

SOBE MEIDINGER, PARIGINA, COMETUL, VULCAN (belgiane) PENTRU ÎNCĂLZIRE CU COKS, CĂRBUNI DE PIATRĂ ȘI LEMNE. Mașini de Bucate MOBILE DE FIER. Instalatiuni de Încălziri Centrale. Fabrica COMETUL Adolf Salomon. DEPOSIT: Strada Doamnei, 14.

Renumitele SOBE AMERICANE perfecționate LÖNHOLDT'S. Sobe elegant decorate, smălțuite și aurite speciale pentru Saloane, Sofragerii, Antreuri, Restaurante și Cas'uri.

A SOSIT UN MARE ASORTIMENT DE SOBE CALORIFERE. IGIENICE, NICHELATE, SMĂLȚUIȚE ȘI SIMPLE sistem belgian, din cea mai renumită fabrică DSOUENE & Comp.

PAPIER FAYARD & BLAY. Mai mult de 1/2 de secol succes proclamă superioritatea sa în tratamentul de guturai, iritațiunii peptului, fieuța, dureri reumatismale, sortituri, răul, vărsături, bătă-turi.

PILULELE ELVETIENE ALE FARMACISTULUI RICH. BRANDT sunt recunoscute astăzi în toată lumea ca sigure și nevătămătoare, plăcute la luare și efine.

SOBE AMERICANE VERITABILE „SIRIUS” CU Patent Regulator, model 1897. SIRIUS sunt de o construcțiune solidă și elegantă, cele mai igienice, dînd o căldură plăcută și temperată după dorința, care se obține prin « Patent-Regulator ».

MEDICAMENT PHOSPHATIC VIN DE VIAL. VINUL DE VIAL este un modifcator puternic al organismului în casurile de: ebbilitate generală, creșterea întăzîată, convalescența lungă, anemiă, pierderea apetitului, a forțelor slăbiciunii nervoase.

WATSON & YOEELL MAȘINI AGRICOLE ȘI INDUSTRIALE BUCUREȘCI. — Strada Academiei, 14 (fost Rașca) Galați, Strada Portului. Brăila, Strada Regală.